

Fitxa tipologia textual: **Text argumentatiu**

Definició:

S'anomena argumentatiu el text en què es defensa una idea i s'aporta un conjunt de raons que la justifiquen. Expressen opinions per convèncer o influir en el receptor: són els arguments. La tesi és la idea de fons que defensa l'emissor i pot aparèixer de manera explícita al text o se'n pot deduir, implícita. Pot aparèixer també l'antítesi: Proposició o enunciat contrari a la tesi.

Intenció comunicativa:

Convèncer, persuadir, dissuadir.

Funció comunicativa:

Preval la funció conativa, ja que l'emissor es proposa incidir sobre el comportament del receptor. Al mateix temps, també predomina la funció referencial perquè ens mostra uns fets objectius que tot seguit s'intenten demostrar.

Estructura i explicació de les parts:

1. **Introducció:** és la part que situa, enuncia un tema i dona l'opinió a favor o en contra de l'emissor respecte al tema.
2. **Cos argumentatiu o desenvolupament:** s'exposen els fets. Es desenvolupen els diferents arguments que serveixen per a demostrar la tesi.
3. **Conclusió:** és la síntesi i el tancament dels continguts. Recull la idea principal o tesi.

Característiques pròpies

Trets lèxics: verbs de voluntat (voler, agradar, desitjar...), de dicció (dir, preguntar, parlar...) i de pensament (pensar, considerar, creure...), d'opinió (creure, pensar, opinar, estar segur de...).

Substantius i adjectius amb matisos d'expressió d'emocions. Adverbis modals acabats en -ment (lamentablement, afortunadament...)

Trets morfosintàctics: ús del present d'indicatiu encara que, de vegades, es recorre als pretèrits.

Predomina la primera persona gramatical, ja siga en singular o en plural.

Trets textuais: tot de recursos retòrics (metàfores, repeticions, paral·lelismes, preguntes retòriques...).

Solen predominar els connectors causals (perquè, ja que, a causa de...), els d'ordre (en primer lloc, per començar...), els explicatius (és a dir, en relació amb...), els de contrast (però, tanmateix...) i els de conclusió (en resum, en poques paraules...).

Presència notable de dítics personals.

És molt freqüent la utilització de la ironia.

Destaca també l'ús d'índexs gràfics com els apartats numerats o introduïts per lletres.

Solen ser textos polifònics, ja que en la contraposició d'idees, i se sol manifestar a partir de la intertextualitat que es dona amb diferents tipus de discurs citat (citacions, referències i comentaris d'altres textos).

Registres:

Estàndard, culte.

Altres aspectes a tenir en compte:

Tipus de seqüències argumentatives:

El text argumentatiu presenta diversos esquemes organitzatius:

a) Estructura analitzant o deductiva: presenta un fet o idea general que es desenvolupa mitjançant fets particulars. Al principi de l'escrit s'anuncia la tesi. Seguidament s'exposen una sèrie d'arguments per tal de demostrar-la.

b) Estructura sintetitzant o inductiva: parteix d'un fet o idea particular per arribar a idees generals. L'exposició de dades i arguments condueixen a una conclusió final que és la tesi de tota l'argumentació.

c) Estructura circular o enquadada: és una combinació de la deductiva i la inductiva. Es formula la tesi, s'exposen els casos particulars que confirmen la tesi i aquesta es torna a enunciar al final amb possibles matisacions.

d) Estructura successiva: l'exposició es fa amb ordre cronològic.

e) Estructura paral·lelística: s'exposen diferents aspectes d'un mateix tema.

Fitxa tipologia textual: **Text argumentatiu**

Tipus d'arguments:

- **Estadístics:** basat en dades suposadament objectives (“El 55% dels alumnes pensa que...”).
- **D'autoritat:** apel·la a grans personalitats o institucions, amb coneixement i solvència en la matèria (“Com va dir Cervantes...”).
- **De citacions:** consisteix en la introducció d'un missatge d'un altre emissor diferent de l'autor del text (“El president va respondre: "estem sortint de la crisi"...”).
- **Analògic:** També anomenat de justícia o d'identificació de situacions: consisteix a identificar la situació objecte de l'argumentació amb altres situacions similars. Es pretén que allò que s'accepta sense problemes en un context determinat, siga també acceptat sense reticències en un altre de semblant. Sovint, la discrepància del destinatari vindrà perquè pot considerar que les dues situacions no són equivalents i, per tant, no es pot aplicar l'argument de justícia.
  - (“Una dona és com una carxofa. Cal treballar una mica per arribar fins al seu cor...”).
- **D'experiència personal:** la vivència de l'emissor consisteix una prova que avala la tesi amb els fets com a argumentació (“A mi em va ocórrer el mateix...”).
- **De criteri sapiencial:** tipus de generalització indiscutible. Són els refranys, proverbis, dites populars...
- **Tòpics literaris:** tipus de generalització indiscutible. Són esquemes de pensament amb formulació ja prefixada que procedeixen de la tradició grecollatina. Per exemple: *carpe diem, homo hominis lupus...*
- **De causa / conseqüència:** són aquells que es basen en una relació de causalitat. Poden respondre a dos models: presentar un fet i, a continuació, la causa que l'ha produït; presentar un fet i, a continuació, l'efecte provocat.
- **Basats en exemples:** permeten donar suport a una generalització. Aquests exemples hauran de ser significatius i d'un cert nombre. Un sol exemple pot servir com a il·lustració però no permet generalitzar.
- **De quantitat:** l'emissor aporta dades científiques, numèriques, estadístiques..., que apareixen com a irrefutables. Fa referència al gran nombre de persones que donen suport a la idea, al gran nombre de vegades que un fet s'esdevé, a l'antiguitat d'un producte...

La contraargumentació:

La contraargumentació és una tècnica argumentadora. L'autor formula en el text les possibles objeccions (tesi contrària) a la seua posició, per tal de neutralitzar-les amb nous arguments que refermen la seua tesi. Així, amb la contraargumentació, l'emissor delimita les opinions que li poden ser contràries. Els contraarguments poden ser arguments contra la tesi o raons per limitar o matisar l'argumentació del contrari.

El text argumentatiu es caracteritza per la presència d'expressions (enllaços textuais) que serveixen per formular els contraarguments, com ara:

- És cert que la gent té dret a divertir-se tant com vulga, però també existeix el dret al descans.
- Malgrat que la gent té dret a divertir-se tant com vulga, també existeix el dret al descans.
- Alguns diuen que existeix el dret a divertir-se, però cal dir que també existeix el dret al descans

Gèneres que s'hi inclouen:

L'article d'opinió, la reclamació, la sol·licitud, el debat, el discurs polític, la crítica cultural, la publicitat, l'assaig, l'editorial, el sermó, la queixa...

Fitxa tipologia textual: **Text conversacional**

Definició:	Representen, per escrit o oralment, converses o intercanvis de missatges orals. És un discurs directe en el qual intervenen diversos subjectes que intercanvien el seu torn i tracten d'un sol tema. S'articula al voltant de l'emissor i el receptor. Hi ha textos conversacionals orals (diàleg, entrevista, conversa telefònica, etc) i textos conversacionals escrits (xat, carta, diàleg teatral, etc.).
Tipus:	<p>-El diàleg oral: Propi de la comunicació directa entre un jo i un tu.</p> <p>-El diàleg escrit: Tracta de reproduir un diàleg oral, pot perdre la presència física dels interlocutors, les inflexions de veu, l'entonació, els gestos, les mirades...</p>
Intenció comunicativa:	Interacció oral.
Funció comunicativa:	<p>Referencial: Es representa la realitat com és, o com es percep.</p> <p>Apel·lativa: Convèncer el receptor (dins el mateix text conversacional).</p> <p>Fàtica: Interessa mostrar que el contacte entre emissor i receptor s'ha establert o es manté.</p>
Estructura i explicació de les parts:	<p>-Salutació</p> <p>-Preparació del tema</p> <p>-Desenvolupament del tema</p> <p>-Comiat</p>
Característiques pròpies:	<p>Trets lèxics: Són espontanis i per tant, el lèxic i la sintaxi són descurats. El lèxic és poc precís i sovint utilitzen paraules comodí.</p> <p>Trets morfosintàctics: prefereixen la juxtaposició i la coordinació per davant de la subordinació.</p> <p>Trets textuais: Utilitzen oracions breus. Apareixen interpretacions, interrogacions, elisions, onomatopeies, entonacions, oracions inacabades, interjeccions, etc... Poden no adequar-se a la norma lingüística (barbarismes).</p>
Registres:	<p>-Estàndard: Considerat el registre neutre, amb un grau de formalitat equilibrat (ni molt formal ni molt informal). Usat en l'ensenyament i en els mitjans de comunicació. Fa servir les formes lingüístiques de la norma gramatical.</p> <p>-Col·loquial : Sol ser oral. És el fet servir en els usos privats de la llengua, en la vida quotidiana. Té un grau de formalitat baix, és poc elaborat i espontani i fa servir elements no verbals (gestos, etc.)</p>
Altres aspectes a tenir en compte:	N'hi ha que recullen converses formals i serioses o informals i quotidianes. Uns tenen un caràcter realista i d'altres un caràcter fantàstic. Al començament hi hem de posar un guió. Al final hi podem posar un punt. Si hi posem un altre guió, hi afegirem un aclariment referent a aquell qui parla. Cada vegada que parla un personatge diferent, ho indiquem amb un punt i a part.
Gèneres que s'hi inclouen:	Protagonitza o s'integra en diferents discursos, que poden ser: Relat informatiu periodístic, entrevista, diàleg filosòfic, assaig, manuals d'idiomes, diàlegs de contes i novel·les...

Fitxa tipologia textual: **Text Descriptiu**

Definició:	És explicar com és un objecte, un ésser animat, un espai, una persona... Es pot descriure, per tant, qualsevol aspecte de la realitat: des dels més concrets, fins als abstractes.
Intenció comunicativa:	<i>Fer veure</i> al lector un objecte, un paisatge, una persona... i de vegades, <i>fer sentir</i> una experiència, una emoció, un sentiment de qui descriu.
Funció comunicativa:	Segons si es objectiva o subjectiva, serà referencial o poètica , respectivament.
Estructura i explicació de les parts:	S'estructura d'acord amb la importància que tenen els elements que es descriuen. <ol style="list-style-type: none"> 1. Tema. Es presenta la cosa que es vol descriure i es defineix. 2. Caracterització. Es distingeixen les qualitats, les propietats y les parts de l'objecte. 3. L'expansió. Complementa el tema amb nova informació.
Característiques pròpies	Trets lèxics: Gran aparició de: <ul style="list-style-type: none"> • Els noms (<i>casa, xica, cotxe, entrepà...</i>). • Els adjectius qualificatius (amb funció d'Atribut o CN) (<i>Alt, ample, bonic, bo...</i>). • Els SP equivalents a un adjectiu (<i>que vivia al costat, que tenia uns ulls preciosos...</i>). • S' usaran expressions com <i>a la dreta, junt a, al fons, darrere de, en el centre, al voltant...</i> Trets morfosintàctics: <ol style="list-style-type: none"> 1. Les oracions solen ser simples i enunciatives. 2. Si són compostes seran per subordinació de relatiu o de predicat nominal. 3. Els temps verbals que predominen són els present d'indicatiu o l'imperfet d'indicatiu. Trets textuais: <ol style="list-style-type: none"> 1. Hi abunden els verbs copulatius (ser, estar, semblar i parèixer) i els de pertinença (tenir, portar, dur). 2. Les oracions, a més de simples, poden ser juxtaposades o coordinades copulatives amb el nexe i.
Registres:	Vulgar, estàndard o culte.
Altres aspectes a tenir en compte:	<ul style="list-style-type: none"> • Les dades s'han d'organitzar seguint un ordre:<ul style="list-style-type: none"> - D'allò general a allò particular o a l'inrevés. - De dins a fora i de esquerra a dreta o a l'inrevés. • Allò que es descriu pot ser tant real com fictici. • Els continguts han de ser coherents i han d'estar ben cohesionats. • Segons la implicació del autor pot ser:<ul style="list-style-type: none"> ○ Objectiva: l'objecte és descrit sense manifestar la repercussió en el descriptor. Usa llenguatge denotatiu i funció referencial. ○ Subjectiva: l'objecte es descriu amb els sentiments, emocions, que desperten en el descriptor. Utilitza in llenguatge connotatiu i funció poètica. • Tipus de descripcions:<ul style="list-style-type: none"> ○ Topografia. Descripció de l'espai, del lloc. ○ Cronologia. Descripció del temps. ○ Prosopografia. Descripció dels trets físics, externs. ○ Etopeia. Descripció dels trets anímics, interns. ○ Retrat. Manté un grau de fidelitat alt amb la realitat material que descriu. ○ Paralela. Compara per remarcar les diferències o semblances. ○ Quadre. Descriu el context en que s'emmarca. ○ Caràcter. Descripció de les característiques anímiques.
Gèneres que s'hi inclouen:	Novel·les/Contes/Catàlegs/Crítiques/Guies turístiques/Acotacions teatrals.

Fitxa tipologia textual: **Text expositiu**

Definició:	És l'explicació d'un tema o d'unes idees clares. Es presenta d'una manera coherent i s'organitza seguint un ordre lògic. Són textos objectius
Intenció comunicativa:	Tenen una finalitat informativa o didàctica.
Funció comunicativa:	Funció referencial.
Estructura i explicació de les parts:	Introducció: presentació i situació del tema que es tractarà. Desenvolupament: desplegament de la informació del tema i dels subtemes i se sol incloure la seua exemplificació. Resum o conclusió: resum dels conceptes exposats, valoració de la informació i presentació de la conclusió a la qual s'ha arribat.
Característiques pròpies	Trets lèxics: lèxic denotatiu, predomini dels substantius abstractes, ús d'adjectius especificatius, del present d'indicatiu i de perífrasis verbals modals (d'obligació o de possibilitat). Ús de tecnicismes. Trets morfosintàctics: ús del subjecte gramatical de tercera persona o d'oracions impersonals, ús de substantius abstractes en comptes d'un verb. El predicat és atributiu. La modalitat oracional és l'enunciativa. Trets textuais: el significats dels verbs indica estat o procés intel·lectual. Abundància de marcadors discursius, especialment de marques textuais d'ordre i sentit (explicatius: <i>és a dir, en altres termes, dit d'una altra manera</i> , etc.; de causa i conseqüència: <i>doncs, perquè, per tant, per aquest motiu, per això</i> , etc.; ordenadors o organitzadors: <i>en primer lloc, fins ací, llavors, d'una banda... d'una altra...</i> , etc.; exemplificadors: <i>com a mostra, per exemple, a tall d'exemple</i> , etc.; de resum: <i>en conclusió, per a finalitzar</i> , etc.; d'oposició o reducció: <i>però, no obstant, no obstant això</i> , etc.).
Registres:	Estàndard, escrit o oral, i científicotècnic.
Altres aspectes a tenir en compte:	Es poden establir sis tipus diferents de missatges expositius: <ul style="list-style-type: none"> • Text científicotècnic especialitzat, propi dels especialistes d'una matèria; • Text de semidivulgació, adreçat a un públic universitari o amb uns certs coneixements del tema; • Text de divulgació, dirigit a un ampli sector de la societat; • Text científic pedagògic, propi de l'educació, llibres de text, etc.; • Text d'investigació, del tipus tesi doctoral o similar; • Text científic oficial, informes d'equips investigadors. Encara que habitualment són textos escrits, també poden presentar la modalitat oral.
Gèneres que s'hi inclouen:	Llibres de text, llibres i articles divulgatius, enciclopèdies, diccionaris, articles periodístics, conferències...

Fitxa tipologia textual: **Text instructiu**

Definició:	Els textos instructius són les instruccions que estan presents en la nostra vida quotidiana. Desenvolupen procediments que es componen de passos detallats que deuen acomplir-se per aconseguir un resultat. Té com a objectiu ordenar, recomanar, aconsellar, dirigir, oralment o per escrit.. De fet, el text instructiu participa de l'estil dels didàctics, divulgatius i informatius.
Intenció comunicativa:	ordenen, dirigeixen, orienten, exhorten o aconsellen sobre els procediments i coneixements necessaris per a realitzar una activitat determinada.
Funció comunicativa:	Predomina la funció referencial o conativa, ja que espera aconseguir un determinat comportament per part del receptor
Estructura i explicació de les parts:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Presentació: es mostra el material o els elements que tenen relació directa amb el procés que se seguirà i s'hi explica l'objectiu que es vol aconseguir. 2. Procediment: s'enumeren les accions que s'han de seguir i s'explica com fer-ho.
Característiques pròpies	<p>Trets lèxics: El lèxic és clar, concret, precís i detallat. Ús de tecnicismes i lèxic especialitzat. Frases curtes i directes.</p> <p>Trets morfosintàctics: Temps verbal imperatiu, passiva reflexa i en 3a persona, present i també es fan servir el futur i la forma impersonal. Hi abunden les perífrasis d'obligació (Haver de, caldre + verb, haver-se...). La modalitat oracional pot ser exhortativa (<i>Foneu la mantega en un bol</i>), negativa en les prohibicions (<i>No connecteu molts aparells en un mateix endoll</i>) o condicional (<i>Si utilitzeu productes inflamables manteniu-los aïllats d'altres productes combustibles</i>).</p> <p>Trets textuais: ordenació lògica de la informació. Utilitzen marques gràfiques com ordinals o cardinals, punts, guionets, negreta, colors, nombres o asteriscos que ajuden a destacar la informació rellevant. Utilització de connectors espacials i temporals (En un principi, tot seguit, més tard, dins arriba al fons...) i organitzadors textuais (en resum, en primer lloc, finalment...).</p>
Registres:	Els textos instructius estan escrits en un registre estàndard formal, i poden ser tècnics depenent de la situació lingüística; presenten tecnicismes.
Altres aspectes a tenir en compte:	S'acompanya amb gràfiques il·lustracions i dibuixos segons el tipus de text instructiu. Es poden combinar amb altres tipus de text. Per exemple, abans de les instruccions pròpiament dites, poden aportar unes informacions prèvies que expliquen l'objectiu que es persegueix, una descripció dels materials o ingredients necessaris per assolir-lo, etc. D'altra banda, també pot variar el to amb què l'emissor s'adreça al receptor, amb la selecció d'un nivell de formalitat determinat (tu, vós, vostè, per exemple).
Gèneres que s'hi inclouen:	Instruccions d'aparells, els manuals d'ús; les instruccions: per fer exercicis gimnàstics, per omplir formularis, de jocs, de funcionament, de muntatge; les normatives, les especificacions tècniques, les bases de concursos ... manuals d'instruccions, fullets o tríptics editats per les institucions, cartells publicitaris, Internet, prospectes de medicaments, receptes de cuina...

Fitxa tipologia textual: **Text narratiu**

Definició:	La narració consisteix a narrar fets o accions que ocorren a un personatge en un espai i temps determinat
Intenció comunicativa:	Narrar, contar, relatar.
Funció comunicativa:	Preval la funció referencial, ja que transmet una informació, que es pot barrejar amb la poètica, sobretot en els textos literaris. De vegades l'emissor vol transmetre emocions, de manera que hi apareix la funció expressiva. També es poden trobar textos que contenen un esdeveniment real amb l'objectiu que el receptor actue d'una determinada manera (funció conativa) o amb l'únic objectiu d'iniciar o mantenir una conversa (funció fàtica).
Estructura i explicació de les parts:	<ol style="list-style-type: none"> 1. <u>Presentació</u>: situació inicial i aparició d'un conflicte que desencadena l'acció. 2. <u>Nus</u>: desenvolupament dels fets. 3. <u>Desenllaç</u>: resolució del conflicte i situació final
Característiques pròpies	<p>Trets lèxics: verbs de moviment (caminar, córrer, saltar...), de dicció (dir, preguntar, contar...) i de pensament (pensar, considerar, raonar...)</p> <p>Trets morfosintàctics: alternança de temps verbals entre els quals destaquen els pretèrits (perfet simple i perfet perifràstic per a accions puntuals o acabades; l'imperfet accions passades que s'allarguen en el temps i el present amb valor històric).</p> <p>Segons el tipus de narrador predomina una persona gramatical o una altra: el narrador extern utilitza la tercera persona, mentre que l'intern emprava la primera.</p> <p>Trets textuais: apareixen adverbis, marcadors i locucions de temps (primer, després, abans, al mateix temps, aleshores, finalment...).</p> <p>Solen predominar els connectors causals (perquè, ja que, a causa de...) i els consecutius (per això, en conseqüència, per tant...)</p>
Registres:	Estàndard, culte.
Altres aspectes a tenir en compte:	<p>Té un <u>narrador</u>, que és qui conta la història o els fets de l'argument. No l'hem de confondre amb l'autor, que és qui escriu l'obra. Segons el punt de vista que adopte, el narrador pot ser intern (forma part de la història i pot ser en primera o tercera persona) o extern (no forma part de la història i pot ser omniscient o objectiu).</p> <p>Apareixen uns <u>personatges</u> que són els actors que realitzen les accions narrades. Segons la funció que desenvolupen poden ser protagonista (personatge principal), antagonista (posa dificultats o obstacles al protagonista) o secundaris (tenen una importància menor en el desenvolupament dels fets).</p> <p>L'acció se situa en un <u>espai</u> on ocorren els fets. S'ha de distingir entre macroespai (lloc general en el qual es desenvolupa l'acció) i els microespais (llocs concrets en els quals es desenvolupen cadascuna de les accions).</p> <p>Aquests fets es vinculen amb un <u>temps</u>: el moment concret en la història. Se sol parlar de temps extern, que es refereix al context en què fou escrit, i de temps intern, que inclou tant la durada dels fets com l'època en què se situa la narració.</p>
Gèneres que s'hi inclouen:	la novel·la, el conte, la llegenda, la narració mitològica, el còmic, el poema, notícies periodístiques, textos d'història, biografies, memòries, dietaris...

Fitxa tipologia textual: **Text predictiu**

Definició:	Qualsevol text que anunciï allò que passarà en futur immediat o més llunyà.
Intenció comunicativa:	Fer una predicció o una hipòtesi del que pot ocórrer en un futur.
Funció comunicativa:	Informar el lector d'una situació futura, de tot allò que encara no s'ha esdevingut.
Estructura i explicació de les parts:	A causa de la seua varietat, no solen presentar una estructura fixa. Normalment se segueix un ordre cronològic en la predicció dels fets.
Característiques pròpies	Trets: <ul style="list-style-type: none"> ➤ Ús dels modes subjuntiu i imperatiu i dels temps condicionals i futurs. ➤ Expressions de possibilitat i probabilitat (és possible que, possiblement, deure + infinitiu, tal vegada). ➤ Expressions de condició (si, posat que, en cas que). ➤ Connectors temporals. ➤ Subordinació i coordinació.
Registres:	Estàndard - culte.
Altres aspectes a tenir en compte:	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Les prediccions poden ser de tipus científic, o no científic o fantàstic. ➤ Solen formar part d'uns altres tipus de textos més extensos.
Gèneres que s'hi inclouen:	Predicció meteorològica, profecies, una part dels programes electorals, pressupostos, esports, comentaris de la carta astral, l'horòscop, el tarot...

Fitxa tipologia textual: **Text retòric o literari**

Definició:	La retòrica és la ciència que estudia la capacitat de persuadir per mitjà de les paraules, de manera que un text retòric intenta <i>jugar</i> per tal de crear bellesa o <i>comunicar</i> adequadament un contingut, amb finalitat didàctica, estètica o persuasiva.
Intenció comunicativa:	Busquen <i>impactar</i> el receptor amb la seua forma. Són subjectius i intenten ser originals, sorprenents, suggerents...
Funció comunicativa:	Les funcions que hi predominen són la poètica i la referencial.
Estructura i explicació de les parts:	L'estructura dels textos retòrics és molt variada, ja que s'hi inclou una gran varietat de tipus.
Característiques pròpies	Trets lèxics: lèxic inusual (arcaïsmes, cultismes, dialectalismes, frases fetes, rimes, jocs de paraules... que siguen fàcils de recordar). Trets morfosintàctics: varietat en l'ús de temps verbals, oracions impactants. Trets textuais: repeticions, figures retòriques (polisíndeton, hipèrbaton, sinestèsia, metàfora, l'antítesi, la hipèrbole, la ironia, la lítote, la paradoxa, la personificació...), sintaxi generalment complexa, ús connotatiu del llenguatge, simbolisme...
Registres:	Estàndard, culte.
Altres aspectes a tenir en compte:	La retòrica es construeix d'una manera entenedora i que arribe fàcilment al públic.
Gèneres que s'hi inclouen:	L'acudit, l'embarbussament, el refrany, l'endevinalla, l'eslògan publicitari, la poesia, el discurs, la publicitat...